

[Kai Jensen.]

På flertallets vegne kan jeg anbefale de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag, som er tiltrådt af flertallet, nemlig de radikale og socialdemokratiske medlemmer af udvalget, og jeg skal anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Anders Andersen: Ved første behandling af forslag til lov om fradrag ved beregningen af kommunale ejendomsskatter faldt der ikke mange bemærkninger, fordi lovforslaget blev fremsat af den højtærede minister som en ren og skær forlængelseslov. Jeg gav på mit partis vegne tilslutning til denne forlængelse.

Under udvalgsarbejdet har den højtærede minister stillet forskellige ændringsforslag. Mit parti kan give tilslutning til ændringsforslagene nr. 1 og 2 og nr. 4 og 5. Vi hilser med tilfredshed den ny bestemmelse i ændringsforslag nr. 4, hvorefter hastigt voksende kommuner kan fastsætte forholdet mellem ligningen på fast ejendom og på formue og lejlighed for et kortere åremål end 4 år. Skattefritagelsen for nybygninger, der jo nu har virket igennem en årrække, har — særlig i forstadskommunerne — medført den vanskelighed, at man 4 år frem i tiden skulle forudse, i hvilket tempo udviklingen ville skride frem. En fastsættelse af ligningsforholdet 4 år frem i tiden vil jo også nemt komme til at betyde, at når man nåede frem til det sidste år, ville skalaen ikke være afpasset rigtigt efter den udvikling, som havde fundet sted, og vi hilser derfor med stor tilfredshed, at disse vanskeligheder nu er afhjulpet med den højtærede indenrigsministers ændringsforslag. Vi hilser også med tilfredshed, at der i § 3, stk. 4, er taget hensyn til, at adskillige kommuner allerede på nuværende tidspunkt har fastsat ligningsforholdet for de næste 4 år, og at der gives disse kommuner lejlighed til påny at tage ligningsforholdet op til overvejelse, dersom man ønsker at fastsætte det for et kortere åremål.

Et mindretal i udvalget har vendt sig

imod ændringsforslag nr. 3, hvorefter man ophæver bestemmelsen i § 4, stk. 2, i lov nr. 188 af 20. maj 1933. Denne bestemmelse begrænser grundskyldpromillerne i Københavns og Frederiksberg kommuner. Efter bestemmelsen må grundskyldpromillen i København ikke overstige 7,5 og i Frederiksberg 9,02. Venstre og konservative er imod enhver mulig forhøjelse af ejendomsbeskatningen, og vi må derfor også af principielle grunde vende os imod dette ændringsforslag fra ministeren. Vi forstår selvfølgelig udmærket de bevæggrunde, som har foranlediget magistraten i København til at henvende sig til den højtærede indenrigs- og boligminister, men selvom en forhøjelse af ejendomsbeskatningen i København i hvert fald i nogen grad væltes over på lejerne, må vi alligevel afvise dette forslag.

Vi afviser det også, fordi det forekommer os, at der heller ikke er nogen ren saglig begrundelse for denne lovændring. I København betalte man i 1951—52 18 promille af grundværdien, medens gennemsnittet for provinsbyernes vedkommende kun ligger på 14,1 promille. Det vil altså sige, at ejendomsbeskatningen i Københavns kommune ligger væsentlig over gennemsnittet af samtlige provinsbyer. Vi er i mit parti af den opfattelse, at når der foreligger en forskelsbehandling mellem ejendomsbeskatningen i by og på land — og der er jo for os ingen som helst tvivl om, at ejendomsskatterne på landet ligger langt over, det viser jo også de foreliggende opgørelser — bør tilpasningen ikke ske ved en forhøjelse af ejendomsskatterne — i dette tilfælde inde i byen — men den må snarere ske derved, at der foretages en nedsættelse for landdistrikternes vedkommende. Jeg vil understrege, at jeg mener det påkrævet, at en løsning af dette spørgsmål søges gennemført sådan, at der fremover i højere grad end i øjeblikket kan blive tale om en fast beskatning og ikke som nu en stigende beskatning på disse felter.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale, at man stemmer